

Goedkeuring van het op 5 April 1933 te 's-Gravenhage tusschen Nederland en Venezuela gesloten verdrag, enz.

A la fin de ses travaux, la Commission dressera un rapport qui en constatera le résultat et dont un exemplaire sera remis à chacune des Parties.

Les Parties ne seront jamais liées par les considérations de fait, de droit ou autres auxquelles la Commission se sera arrêtée.

Sous réserve de la disposition de l'article 7, alinéa 3, les travaux de la Commission devront, à moins que les Parties en conviennent différemment, être terminés dans un délai de six mois à compter du jour où la Commission aura été saisie du litige.

Article 13.

A moins de stipulations spéciales contraires, la Commission permanente de conciliation réglera elle-même sa procédure qui, dans tous les cas, devra être contradictoire. En matière d'enquêtes, la Commission, si elle n'en décide autrement à l'unanimité, se conformera aux dispositions du Titre III (Commission internationale d'enquête) de la Convention de La Haye du 18 octobre 1907 pour le règlement pacifique des conflits internationaux.

Article 14.

La Commission permanente de conciliation se réunira, sauf accord contraire entre les Parties, au lieu désigné par son Président.

Article 15.

Les travaux de la Commission permanente de conciliation ne seront publics qu'en vertu d'une décision prise par la Commission avec l'assentiment des Parties.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent à ne pas publier le résultat des travaux de la Commission sans s'être préalablement consultées.

Article 16.

Les Parties seront représentées auprès de la Commission permanente de conciliation par des agents ayant mission de servir d'intermédiaires entre elles et la Commission; elles pourront, en outre, se faire assister par des conseils et experts nommés par elles à cet effet et demander l'audition de toutes personnes dont le témoignage leur paraîtrait utile.

La Commission aura, de son côté, la faculté de demander des explications orales aux agents, conseils et experts des deux Parties, ainsi qu'à toutes personnes qu'elle jugerait utile de faire comparaître avec l'assentiment de leur Gouvernement.

Article 17.

Sauf dispositions contraires du présent Traité, les décisions de la Commission permanente de conciliation seront prises à la majorité des voix.

La Commission ne pourra prendre de décision portant sur le fond du différend que si tous les membres ont été dûment convoqués et si au moins tous les membres choisis en commun sont présents:

Article 18.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent à faciliter les travaux de la Commission permanente de conciliation et, en particulier, à assurer à celle-ci l'assistance de leurs autorités compétentes, à lui fournir dans la plus large mesure possible tous documents et informations utiles et à prendre les mesures nécessaires pour permettre à la Commission de procéder sur leur territoire à la citation et à l'audition de témoins ou d'experts et à des transports sur les lieux.

Article 19.

Pendant la durée des travaux de la Commission permanente de conciliation chacun des Commissaires recevra une indemnité

dont le montant sera arrêté d'un commun accord entre les Hautes Parties contractantes qui en supporteront chacune une part égale.

Article 20.

Dans tous les cas et notamment si la question au sujet de laquelle les Parties sont divisées résulte d'actes déjà effectués ou sur le point de l'être, la Commission permanente de conciliation, après entente entre les Parties, ou la Cour permanente de Justice internationale statuant conformément à l'article 41 de son Statut ou le Tribunal arbitral, selon le cas, pourront indiquer dans le plus bref délai possible les mesures provisoires qui doivent être prises.

Chacune des Hautes Parties contractantes s'engage à s'abstenir de toute mesure susceptible d'avoir une répercussion préjudiciable à l'exécution de la décision ou aux arrangements qui seraient proposés par la Commission permanente de conciliation et, en général, à ne procéder à aucun acte de quelque nature qu'il soit susceptible d'aggraver ou d'étendre le différend.

Article 21.

Les dispositions du présent Traité ne s'appliqueront pas aux différends qui affectent l'intérêt ou se rapportent à l'action d'un Etat tiers.

Article 22.

Le présent Traité sera ratifié. Les ratifications en seront échangées à La Haye aussitôt que faire se pourra.

Article 23.

Le présent Traité entrera en vigueur dès l'échange des ratifications et aura une durée de dix ans à compter de son entrée en vigueur. Il sera communiqué pour enrégistrement à la Société des Nations conformément à l'article 18 du Pacte. S'il n'est pas dénoncé six mois avant l'expiration de cette période, il sera considéré comme renouvelé tacitement pour une nouvelle période de cinq ans et ainsi de suite.

Si, lors de l'expiration du présent Traité, une procédure quelconque en vertu de ce Traité se trouvait pendante devant la Commission permanente de conciliation, devant la Cour permanente de Justice internationale ou devant le Tribunal d'arbitrage, cette procédure serait poursuivie jusqu'à son achèvement.

En foi de quoi les Plénipotentiaires susnommés ont signé le présent Traité et y ont apposé leurs cachets.

Fait à La Haye, en double exemplaire, le 5 avril 1933.

(L.S.) BEELAERTS VAN BLOKLAND.

(L.S.) JOSÉ IG. CARDENAS.

221. 3.

MEMORIE VAN TOELICHTING.

Het op 5 April 1933 te 's-Gravenhage met de Vereenigde Staten van Venezuela gesloten verdrag tot beslechting van geschillen door arbitrage, rechtspraak en verzoening stemt in opzet en terminologie in hoofdzaak overeen met de met andere Staten gesloten verdragen van dezen aard. Het gaat uit van de ook in die verdragen gevolgde onderscheiding tusschen rechts-geschillen en andere geschillen, waarbij de eerste aan de beslissing van een arbitrale rechtbank of van het Permanente Hof van Internationale Justitie, de tweede aan een Permanente Conciliatiecommissie worden onderworpen.

Artt. 2 en 4 van het verdrag hebben betrekking op de beslechting van rechtsgeschillen. Van de verplichte jurisdictie of arbitrage zijn, evenals in het met Roemenië gesloten verdrag, uitgezonderd de geschillen betreffende feiten, die aan de sluiting van het verdrag voorafgaan en tot het verleden behooren en de geschillen over kwesties die het internationaal recht aan de uitsluitende bevoegdheid der Staten overlaat.

Eene afwijking van de in de tot nu toe door Nederland gesloten verdragen is de bepaling van art. 5. Het is bekend, hoe bij vele Zuid-Amerikaansche Staten bezwaar bestaat om onder eene algemeene arbitrage-regeling te begrijpen geschillen, die hun oorsprong hebben in een reclamatie van een onderdaan van den eenen Staat tegen den anderen Staat, en ter competentie van de rechterlijke macht van dien tweeden Staat staan. De Venezolaansche Regeering is bereid gevonden in dit verdrag met Nederland van de toepasselijkheid van de procedure van het verdrag bedoelde geschillen niet uit te zonderen. Echter zijn ten aanzien van deze geschillen de procedures van het verdrag slechts van toepassing in geval van rechtsweigerig, daaronder begrepen vertraging die als misbruik is te beschouwen, of een rechterlijke beslissing, die niet vatbaar is voor hooger beroep en onver-

eenigbaar is met de verplichtingen die voortvloeien uit een verdrag of met de andere internationale verplichtingen van den Staat of die een duidelijk onrecht is. De hierin gelegen beperking van de toepasselijkheid van de internationale instantie vindt zijn reden in de bijzondere positie die de rechterlijke macht inneemt. De vraag of een der gevallen in art. 5 genoemd, aanwezig is, staat in elk geval ter beoordeeling van de arbitrale rechtbank of van het Permanente Hof. Het geschil zal eerst voor de internationale instantie kunnen komen, nadat de gewone wettelijke middelen zijn uitgeput, indien deze namelijk bestaan en een middel voor redres bieden.

Art. 8 bevat een toevoeging van een paragraaf waarin de benoeming van vervangende leden van de Permanente Conciliatie-commissie wordt voorzien.

Art. 21 sluit de toepasselijkheid van het verdrag uit ten aanzien van geschillen die het belang van een derden Staat raken of betrekking hebben op diens handeling.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,

DE GRAEFF.

BIJLAGE VAN DE MEMORIE VAN TOELICHTING.

Verdrag tusschen het Koninkrijk der Nederlanden en de Vereenigde Staten van Venezuela tot beslechting van geschillen door arbitrage, rechtspraak en verzoening.

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden

en

De President der Vereenigde Staten van Venezuela,

beziend met het verlangen de vriendschapsbanden, die Nederland en de Vereenigde Staten van Venezuela vereenigen, nauwer aan te halen en de vreedzame beslechting te bevorderen van de geschillen die de twee landen kunnen komen te verdeelen,

hebben besloten daartoe een verdrag te sluiten en hebben tot Hunne wederzijdsche Gevolmachtigden benoemd, te weten:

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden: Jonkheer FRANS BEELAERTS VAN BLOKLAND, Hoogstderzelver Minister van Buitenlandsche Zaken;

De President der Vereenigde Staten van Venezuela: den Heer JOSÉ IGNACIO CARDENAS, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister der Vereenigde Staten van Venezuela bij Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden;

die, na elkaar mededeeling te hebben gedaan van hun wederzijdsche volmachten, welke in goeden en behoorlijken vorm zijn bevonden, omtrent de volgende bepalingen zijn overeengekomen.

Artikel 1.

De Hooge verdragsluitende Partijen verbinden zich wederzijds om op eene vriendschappelijke wijze de conflicten en geschillen op te lossen, die tusschen de beide landen mochten ontstaan en die niet binnen redelijken tijd mochten kunnen worden opgelost langs de gewone diplomatieke wegen.

Artikel 2.

Alle geschillen van juridischen aard, die niet op vriendschappelijke wijze langs de gewone diplomatieke wegen mochten kunnen worden geregeld, hieronder begrepen de geschillen betreffende de uitlegging van dit Verdrag, zullen worden voorgelegd hetzij aan een scheidsgerecht, hetzij aan het Permanente Hof van Internationale Justitie, overeenkomstig de volgende bepalingen.

De bepaling van de vorige paragraaf is niet van toepassing op geschillen ontstaan uit feiten die hebben plaats gehad vóór de totstandkoming van dit verdrag en die tot het verleden behooren, en evenmin op geschillen over vragen die het internationale recht overlaat aan de uitsluitende bevoegdheid van Staten.

De geschillen, voor wier oplossing een speciale procedure wordt voorzien in andere verdragen, die tusschen de Hooge verdragsluitende Partijen van kracht zijn, zullen worden geregeld volgens de bepalingen van die verdragen.

Artikel 3.

Vóór eenige procedure voor het Permanente Hof van Internationale Justitie of voor een scheidsgerecht zal het geschil, in overeenstemming tusschen de Partijen, ter fine van verzoening kunnen worden voorgelegd aan een permanente internationale commissie, genaamd Permanente Verzoeningscommissie, die is gevormd overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag.

Artikel 4.

Wanneer, in geval van een der geschillen als bedoeld in artikel 2, de twee Partijen niet de tusschenkomst der Permanente Verzoeningscommissie hebben ingeroepen, of wanneer deze er niet in geslaagd is de Partijen te verzoenen, dan zal het geschil in gemeenschappelijk overleg bij wege van een compromis worden onderworpen, hetzij aan een scheidsgerecht, dat zal beslissen onder de voorwaarden en volgens de procedure, vastgesteld door het Verdrag van den Haag van 18 October 1907 voor de vreedzame beslechting van internationale geschillen, hetzij aan het Permanente Hof van Internationale Justitie, dat zal beslissen onder de voorwaarden en volgens de procedure vastgesteld door zijn Statuut.

Bij gebreke van overeenstemming tusschen de Partijen over de keuze van het rechtsprekend orgaan, over de bepalingen van het compromis, of, in het geval dat zij de arbitrale procedure hebben gekozen, over de keuze der arbiters, zal het geschil voor het Permanente Hof van Internationale Justitie gebracht worden, dat zal oordeelen op grond van de aanspraken die hem zullen zijn voorgelegd.

Artikel 5.

Wanneer het een geschil betreft, dat zijn oorsprong vindt in eene reclamatie van een onderdaan van een der beide Staten tegen den anderen Staat, en waarvan het voorwerp volgens de interne wetgeving van deze laatste Partij valt onder de bevoegdheid van hare nationale rechtbanken, zijn de procedures van dit verdrag slechts toepasselijk in het geval van rechtsweigering, hieronder begrepen uitstel dat als misbruik van de zijde der rechtbanken kan worden beschouwd, en in het geval van een rechterlijke beslissing welke niet vatbaar is voor beroep en welke onvereenigbaar is met de uit een verdrag voortvloeiende verplichtingen of met de andere internationale verplichtingen van den Staat, of welke klaarblijkelijk onrechtvaardig is.

De vaststelling of een van de hierboven bedoelde gevallen zich voordoet, zal kunnen worden uitgelokt door arbitrage of door rechtspraak, volgens de bepalingen van artikel 4.

Het geschil zal niet aan de door dit verdrag voorziene procedure worden onderworpen dan na uitputting van de gewone wettelijke rechtsmiddelen.

Artikel 6.

De Hooge verdragsluitende Partijen komen overeen, dat, wanneer het scheidsgerecht of het Permanente Hof van Internationale Justitie mocht verklaren, dat een beslissing of een maat-

regel, die door een rechterlijke of welke andere autoriteit ook van een der partijen in het geschil genomen of voorgeschreven is, geheel of gedeeltelijk in strijd is met het internationale recht en wanneer het grondwettelijk recht van die partij niet of slechts onvoldoende toelaat, dat de gevolgen van die beslissing of van dien maatregel te niet worden gedaan, er door het arbitraal of rechterlijk vonnis aan de benadeelde partijen een billijke vergoeding moet worden toegekend.

Artikel 7.

Alle vragen waarover de Hooge verdragsluitende Partijen verdeeld mochten zijn, zonder die op vriendschappelijke wijze te kunnen oplossen langs de gewone diplomatieke wegen, zullen, wanneer het vragen betreft waarvan de oplossing niet zou kunnen worden gezocht door een uitspraak als voorzien in artikel 2 van dit Verdrag, en wanneer daarvoor niet reeds een procedure tot oplossing is voorzien door een verdrag of overeenkomst, tusschen Partijen van kracht, worden onderworpen aan de Permanente Verzoeningscommissie, die belast zal zijn om aan de Partijen een aannemelijke oplossing voor te stellen en in ieder geval om haar een verslag aan te bieden. Deze bepaling is niet toepasselijk op geschillen ontstaan uit feiten die hebben plaats gehad vóór de totstandkoming van dit Verdrag en die tot het verleden behoren.

Bij gebreke van overeenstemming tusschen de Partijen omtrent het verzoek tot de Commissie te richten, zal de een of de andere van haar de bevoegdheid hebben de vraag rechtstreeks aan die Commissie voor te leggen, na daarvan een maand van te voren kennis te hebben gegeven aan de andere Partij.

Wanneer er verschil van meening tusschen de Partijen bestaat over de vraag of het geschil al of niet de natuur heeft van een geschil als bedoeld in artikel 2 en derhalve kan worden opgelost door een bindende uitspraak, zal dat verschilpunt, alvorens tot eenige procedure voor de Permanente Verzoeningscommissie wordt overgegaan, worden voorgelegd aan de beslissing van het Permanente Hof van Internationale Justitie.

Artikel 8.

De Permanente Verzoeningscommissie, waarin door dit Verdrag voorzien wordt, zal zijn samengesteld uit vijf leden, die als volgt zullen worden aangewezen, te weten: de Hooge verdragsluitende Partijen zullen elk een Commissaris benoemen, gekozen uit haar wederzijdsche onderdanen en zullen drie andere Commissarissen in gemeenschappelijk overleg aanwijzen onder de onderdanen van derde mogendheden; die drie Commissarissen zullen van verschillende nationaliteiten moeten zijn en de Hooge verdragsluitende Partijen zullen onder hen den Voorzitter van de Commissie aanwijzen.

De Commissarissen worden voor zes jaar benoemd; hun opdracht kan hernieuwd worden. Zij zullen in functie blijven tot hun vervanging en, in ieder geval, tot het voleindigen van hun op het oogenblik, waarop de tijd van hun mandaat verstrijkt, aanhangige werkzaamheden.

Voor elk der vijf leden zal een plaatsvervangend lid worden aangewezen op de wijze, voorzien voor de aanwijzing van elk der vijf in de eerste alinea bedoelde leden. Elk plaatsvervangend lid zal vanzelf gewoon lid worden indien zich eene vacature mocht voordoen ten gevolge van overlijden of van ontslagneming; hij zal tijdelijk dienst doen in geval van eenige tijdelijke verhindering van het lid, in wiens vacature hij is aangewezen om te voorzien.

Er zal zoo spoedig mogelijk op de voor de benoemingen vastgestelde wijze en binnen een tijdsverloop, dat drie maanden niet te boven mag gaan, worden voorzien in de vacatures die zich mochten voordoen onder de plaatsvervangende leden ten gevolge van het feit, dat zij, zooals voorzien is in de vorige alinea, geroepen worden om definitief de plaats in te nemen van een gewoon lid, dat overleden is of ontslag heeft genomen.

Artikel 9.

De Permanente Verzoeningscommissie zal worden samengesteld binnen de zes maanden volgende op de uitwisseling der bekrachtigingsoorkonden van dit Verdrag.

Wanneer de benoeming van de gewone en de plaatsvervangende leden, die gemeenschappelijk moeten worden aangewezen, niet binnen dat tijdsverloop mocht plaats hebben, of, in geval van vervanging van de plaatsvervangende leden, binnen drie maanden te rekenen van het openvallen van den zetel, dan zal bij gebreke van een andere afspraak aan den President van het Permanente Hof van Internationale Justitie door de Hooge verdragsluitende Partijen worden verzocht tot de vereischte benoemingen over te gaan. Indien de President is verhinderd, of indien hij onderdaan is van een der Partijen, zal aan den Vice-President worden verzocht tot die benoemingen over te gaan. Indien deze verhinderd is of indien hij onderdaan is van een der Partijen, zal aan den eerste der andere rechters volgens de volgorde van het tableau van het Hof, die geen onderdaan is van een der Partijen, worden verzocht, tot die benoemingen over te gaan.

Artikel 10.

Men zal zich tot de Permanente Verzoeningscommissie richten door een verzoekschrift, gericht tot den Voorzitter op de wijze, voorzien in de artikelen 3 en 7, al naar den aard der zaak.

Het verzoekschrift zal, na het voorwerp van het geschil te hebben uiteengezet, de uitnodiging tot die Commissie bevatten om over te gaan tot alle maatregelen, die geëigend zijn om tot een verzoening te geraken.

Wanneer het verzoekschrift uitgaat van slechts één der Partijen, zal het door deze onmiddellijk ter kennis van de tegenpartij worden gebracht.

Artikel 11.

Binnen een tijdsverloop van 14 dagen, te rekenen van den dag, waarop een der Hooge verdragsluitende Partijen een geschil voor de Permanente Verzoeningscommissie mocht hebben gebracht, zal elk der Partijen, voor het onderzoek van dat geschil, haar Commissaris kunnen vervangen door iemand, die speciaal ter zake kundig is.

De Partij, die van dat recht gebruik mocht maken, zal daarvan dadelijk kennis geven aan de andere Partij; deze zal alsdan de bevoegdheid hebben om op gelijke wijze te handelen binnen een tijdsverloop van 14 dagen, te rekenen van den dag waarop die kennisgeving haar zal hebben bereikt.

Artikel 12.

De Permanente Verzoeningscommissie zal tot taak hebben om de geschilpunten op te helderen, daartoe alle inlichtingen, die nuttig kunnen zijn, verzamelen, hetzij door een onderzoek, hetzij op andere wijze en zich inspannen om de Partijen te verzoenen. Zij zal na onderzoek van de zaak aan de Partijen kunnen uiteenzetten op welken voet eene schikking haar redelijk zou voorkomen en aan de Partijen een termijn kunnen stellen om zich uit te spreken, als daartoe aanleiding bestaat.

Aan het einde van haar werkzaamheden zal de Commissie een verslag opstellen dat daarvan het resultaat zal vastleggen en waarvan aan elk der Partijen een exemplaar zal worden overhandigd.

De Partijen zullen nooit gebonden zijn door de feitelijke, rechts- of andere overwegingen, die de Commissie mocht hebben aangenomen.

Onder voorbehoud van het bepaalde bij artikel 7, lid 3, zullen de werkzaamheden van de Commissie, tenzij de Partijen anders overeenkomen, moeten worden beëindigd binnen een tijdsverloop van zes maanden, te rekenen van den dag, waarop de Commissie kennis zal hebben genomen van het geschil.

Artikel 13.

Behoudens bijzondere bepalingen in tegengestelden zin zal de Permanente Verzoeningscommissie zelve haar procedure regelen, die in alle gevallen zal moeten plaats hebben op tegenspraak. In zaken van onderzoek zal de Commissie, als zij niet eenstemmig anders beslist, zich houden aan de bepalingen van Titel III (internationale commissie van onderzoek) van het Verdrag van den Haag van 18 October 1907 voor de vreedzame beslechting van internationale geschillen.

Artikel 14.

De Permanente Verzoeningscommissie zal, tenzij de Partijen anders mochten zijn overeengekomen, samenkomen op de plaats die door den Voorzitter is aangewezen.

Artikel 15.

De werkzaamheden van de Permanente Verzoeningscommissie zijn slechts openbaar krachtens een besluit van de Commissie genomen met instemming van de Partijen.

De Hooge verdragsluitende Partijen komen overeen om het resultaat van de werkzaamheden van de Commissie niet openbaar te maken, zonder elkaar eerst geraadpleegd te hebben.

Artikel 16.

De Partijen zullen bij de Permanente Verzoeningscommissie vertegenwoordigd zijn door agenten, die tot taak hebben als tusschenpersonen te dienen tusschen haar en de Commissie; zij zullen zich bovendien kunnen doen bijstaan door raadslieden en deskundigen, daartoe door haar benoemd, en het verhoor vragen van alle personen, wier getuigenis haar nuttig mocht lijken.

Van haar kant zal de Commissie de bevoegdheid hebben om mondelinge uiteenzettingen te vragen aan de agenten, raadslieden en deskundigen der twee Partijen, evenals aan alle personen, die zij nuttig mocht oordeelen om met toestemming van hare Regeering voor zich te laten verschijnen.

Artikel 17.

Behoudens in dit Verdrag opgenomen afwijkende bepalingen, zullen de beslissingen van de Permanente Verzoeningscommissie met meerderheid van stemmen worden genomen.

De Commissie zal geen besluit kunnen nemen omtrent de kern van het geschil, dan wanneer alle leden behoorlijk zijn opgeroepen en wanneer ten minste alle leden, die gemeenschappelijk zijn gekozen, aanwezig zijn.

Artikel 18.

De Hooge verdragsluitende Partijen verbinden zich om de werkzaamheden van de Permanente Verzoeningscommissie te vergemakkelijken en in het bijzonder om aan haar den bijstand te verzekeren van haar bevoegde overheden om haar in de ruimst mogelijke mate alle ter zake dienende stukken en inlichtingen te verschaffen en om de noodige maatregelen te nemen om de Commissie in staat te stellen op haar grondgebied over te gaan tot het oproepen en hooren van getuigen of deskundigen, evenals tot een onderzoek ter plaatse.

Artikel 19.

Voor den duur der werkzaamheden van de Permanente Verzoeningscommissie zal elk der Commissarissen een vergoeding ontvangen, waarvan het bedrag zal worden vastgesteld in gemeen overleg tusschen de Hooge verdragsluitende Partijen, die daarvan elk een gelijk deel zullen dragen.

Artikel 20.

In alle gevallen en met name als de vraag, waaromtrent de Partijen verdeeld zijn, voortvloeit uit daden, die reeds zijn verricht of op punt zijn dat te worden, zullen de Permanente Verzoeningscommissie, nadat Partijen het daaromtrent eens zijn geworden, of het Permanente Hof van Internationale Justitie, handelende ingevolge artikel 41 van zijn Statuut of het scheidsgerecht zoo spoedig mogelijk de voorloopige maatregelen kunnen aangeven, welke genomen moeten worden.

Elk der Hooge Verdragsluitende Partijen verbindt zich om zich te onthouden van het nemen van elken maatregel, die een nadeeligen terugslag zou kunnen hebben op de ten uitvoerlegging van de beslissing of op de schikkingen, die mochten worden voorgesteld door de Permanente Verzoeningscommissie en, in het algemeen, om niet over te gaan tot het verrichten van eenige daad van welken aard ook, die het geschil zou kunnen verergeren of uitbreiden.

Artikel 21.

De bepalingen van dit Verdrag zullen niet van toepassing zijn op geschillen die het belang van een derden Staat raken of die betrekking hebben op de actie van een derden Staat.

Artikel 22.

Dit Verdrag zal bekrachtigd worden. De akten van bekrachtiging zullen zoo spoedig mogelijk te 's-Gravenhage worden uitgewisseld.

Artikel 23.

Dit Verdrag zal in werking treden dadelijk na de uitwisseling der bekrachtigingsoorkonden en zal een duur hebben van tien jaren te rekenen vanaf zijn inwerkingtreding. Het zal overeenkomstig artikel 18 van het Handvest ter registratie aan den Volkenbond worden medegedeeld. Wanneer het niet is opgezegd zes maanden vóór het verstrijken van dien termijn, zal het beschouwd worden als stilzwijgend te zijn verlengd voor een nieuw tijdvak van vijf jaar en zoo vervolgens.

Wanneer ten tijde van de buitenwerkingtreding van dit Verdrag eenige procedure krachtens dit Verdrag hangende mocht zijn voor de Permanente Verzoeningscommissie, voor het Permanente Hof van Internationale Justitie of voor een arbitrale rechtbank, dan zal die procedure tot het einde worden vervolgd.

Ter oorkonde waarvan de bovengenoemde Gevolmachtigden dit Verdrag hebben geteekend en er hun zegels aan hebben gehecht.

Gedaan in tweevoud te 's-Gravenhage, den 5den April 1933.

(L.S.) BEELAERTS VAN BLOKLAND.

(L.S.) JOSÉ IG. CARDENAS.

